

BAKOM BOKHYLLAN Podd #1 – Ny student

Bakom bokhyllan.

Anslag, blandade röster:

- Det är ingen som ringer ens föräldrar om man inte dyker upp. Man ansvarar själv och det är ju både jätteskönt men också ganska läskigt när man är ny student. Man känner sig lite vilse.

- Ibland agerar biblioteket bara som en ursäkt att umgås med klasskompisar.

- Paragraf! Alltså det ordet, jag visste inte vad det var. Alltså, visst att jag hört ordet paragraf men det kan man höra i olika sammanhang och jag kunde liksom inte koppla. Jag visste ju att det var något juridiskt men det var så här, vad är det exakt och vad kan jag hitta i den här paragrafen?

- Och så kommer man då till universitetet och ska plugga fysik och det är väldigt mycket matte och det första de säger, är ingen formelsamling och ingen miniräknare. Det var en liten chock för de flesta.

Pgm-ledare:

Välkomna till Bakom bokhyllan! Universitetsbibliotekets podd där vi möter studenter och andra som använder eller kanske jobbar på Universitetsbiblioteket, men också hur det är att plugga på Stockholms universitet.

Jag heter Urban Göransson och jobbar på biblioteket tillsammans med Julia Milder och Karl Edqvist. Och så här i vårt allra första poddavsnitt ska vi träffa fyra studenter som pluggat ett tag på Stockholms universitet, och höra deras minnen och erfarenheter i hur det är vara ny student här.

För hur är det egentligen att börja på universitet? Ja, häng med och ta del av Anna Börjessons bibliotekstips. Möt Christian Masarov som gjort biblioteket till sitt eget hang out. Och så avslöjar juriststudenten Avin Kadir och fysikstudenten Sara Kullström några fördomar om att plugga på universitetet.

Trailer:

Bakom bokhyllan allt utom boktips.

Sara Kullström:

Jag hade fått höra skräckhistorier över hur det var att plugga på högskola eller universitet. Att det verkligen skulle vara, det är blod, svett och tårar och det kommer mer eller mindre vara hemskt. Du kommer inte orka göra någonting annat, och så. Sedan hade jag kursare som hade hört totala motsatsen, att det är bara att ligga och slappa hela dagarna, man gör ingenting.

Så jag gick in med attityden att jag kommer få kämpa för den här utbildningen. Och så hade jag kursare som mer eller mindre bara låg och sov.

Pgm-ledare:

Att ge allt blev alltså Sara Kullströms svar på alla fördomar hon hört om livet på universitetet. Och så här, efter fyra år på SU, har hon tagit en kandidatexamen i fysik och nu gått vidare med att läsa en masterutbildning inom Climate Science. Alltså oceanografi, meteorologi och klimatforskning. Och vem vet, om hon inte fortsätter som doktorand kanske Sara dyker upp i tv-rutan som är meteorolog framöver.

För Saras del var mötet med universitetet en stor omställning. För från den lilla gymnasieklassen i Norrtälje på en sådär 13-14 elever gick hon sen direkt till Stockholms universitet och hamn i en fysikklass med 114 studenter.

De schemalagda dagarna ersattes med några timmars föreläsningar och egna studier. Så direkt sattes hennes självdisciplin på prov.

Sara Kullström:

Det var många av mina kurser som fastnade i det här med, att jag behöver inte göra någonting för det är ju inte tenta för än om några veckor. Det gick ju inte så bra för dem.

Så det här med självdisciplin är väldigt viktigt. Att man inser att det är dags att sätta igång nu för annars kommer det här inte att gå bra för mig.

Det är ju det svåraste när man börjar, man måste inse att man faktiskt är tvungen att anstränga sig lite. Och att det faktiskt bara är du själv du har att skylla ifall du inte är klarar någonting.

Pgm-ledare:

Biblioteket då, Stockholms Universitetsbibliotek, kom det snabbt in i bilden för dig eller hur hittade du in här?

Sara Kullström:

Eh, det tog ett bra tag faktiskt. Dels för att när man pluggar fysik så är man borta vid Albanova, Kräftriket. Det är ju en bit där emellan till biblioteket på huvudcampus. Det blev att jag var på lilla biblioteket, där. Det var ju också bara att man gick upp och kolla (Frescati). Finns det någon kurslitteratur här? Nej, det gör ju inte. Det var ju utlånat allt ihop. Vi är ju ganska många studenter, så allt var utlånat. Sedan satt jag väl där någon gång och pluggade ihop.

Det var mest så jag använde biblioteket mest för.

Sen numer under mastern har det blivit mer, att finns den här boken hitta som PDF via biblioteket som resurs, för kurslitteratur är dyrt. Särskilt på masternivå har den en tendens att gå upp ännu mer i pris. Det blir ju då att man försöker se om man kan hitta någon PDF-kopia man då kunde få via universitet.

Vilket då drar ned ganska mycket i både tid och i plats i ryggsäcken. De där böckerna tar ganska mycket plats, så det är mycket bättre att kunna ha det på datorn eller läsplatta.

Pgm-ledare:

Så det tog ett tag innan du började använda biblioteket på riktigt då?

Sara Kullström:

Ja, det gjorde det faktiskt.

Musik

Anna Börjesson:

Jag har alltid varit mycket så här, alltid ta all hjälp som jag kan få och då minns jag att det var guidade turer i biblioteket. Guidade turer för hur man söker information. Så då gick jag på dem och det var jättebra.

Vi fick en guidad tur i hur biblioteket är organiserat och så. Sen den information som vi fick om hur man sökte på nätet kan inte är superaktuell nu för tiden, men den guidade rundturen, de använder jag ju fortfarande liksom. Så nu hittar jag ju på biblioteket utan att behöva fråga.

Pgm-ledare:

Ja, som ny student kan det vara smart att hänga med på bibliotekets guidade turer. För oavsett vad du pluggar så kommer du att behöva använda Universitetsbiblioteket för att till exempel hitta e-böcker och andra resurser som att boka grupprum eller skriv ut artiklar med mera. Så gjorde Anna Börjesson, som alltså fortfarande har glädje av den turen.

Anna har pluggat på SU i snart åtta år, först en hel del olika humanvetenskapliga ämnen och när min kollega Julia träffar Anna håller hon på med att avsluta sin master i journalistik. Å precis som Sara berättade så minns också Anna att det var ganska läskigt att vara ny student och helt plötsligt klara av allt på egen hand.

Anna Börjesson:

Man ska tillgodogöra sig den kunskapen som ens föreläsare ger en och det som kurslitteraturen ger en. Sen ska man ju alltid få hjälp, men det är ens eget ansvar. Det är ingen som ringer ens föräldrar om man inte dyker upp. Man ansvarar själv och det är ju både jätteskönt men också ganska läskigt när man är ny student. Man känner sig lite vilse.

Reporter:

Vad är det svårt för dig med att ha den självdisciplin, eller vad man ska kalla det för?

Anna Börjesson:

Jag hade nog mer disciplin precis när jag var ny student än vad jag har nu. Men det tog ju ett tag innan man lärde sig att säga, att nu måste jag sitta här och läsa den här boken på 200 sidor. Det är det enda sättet att få den information som jag behöver.

Musik

Christian Masarov:

Om jag minns rätt så första dagarna så tog jag en upptäcktsfärd bara runt campus och försökte orientera mig.

Och biblioteket hittade jag till ganska snabbt, och det vart så tydligt. Så fort jag kom upp på övervåningen, en trappa upp, då så har vi en tyst våning, och att komma upp där ifrån det här myllret som är nere i kaffeterian på bottenvåningen tills att det blir helt tyst. Jag vart så där självmedveten över min egen andning. Oj, låter det nu, andas jag för högt? Så att det var häftigt att se sig omkring och se alla de här människorna som gräver ner huvudet djupt ner i sin kurslitteratur och verkligen anstränger hela sitt varande på att anamma den här kunskapen. Ja men jag måste förstå det här, måste klara den här tentan. Det är minst sagt en inspirerande miljö.

Pgm-ledare:

Christian Masarov studerar på ämneslärarlinjen för att så småningom bli gymnasielärare i engelska och samhällskunskap. Till skillnad från Anna och Sara som gick direkt från gymnasiet så jobbade Christian några år innan han började på SU för ett år sen. Å precis som det kanske ska vara så berättar Christian att kändes det pirrigt och förväntansfullt att börja på universitetet och nyfiken som han är hittade han in ganska snabbt på universitetet, inte minst på biblioteket.

Christian Masarov:

I början vart det, och fortfarande är det en naturlig samlingsplats. I vart för min klass och den grupp som jag gått med. Efter föreläsningen: Ja, okej men vi ses biblioteket om tio minuter. Och då blev det ett ganska naturligt hangout för oss att vara på och då försöka bearbeta det här som jag hade fått höra nu under de två akademiska timmarna på föreläsningen.

Så det blev ganska snabbt en form av naturlig samlingspub såklart, men också som en tillflyktsort att om jag om jag inte hade föreläsning så vart det naturligt att ändå åka in till skolan, sätta sig i biblioteket och göra det planerade att göra och läsa det jag planerade att läsa den dagen. Ja, men det var så här – här ses vi.

Musik

Avin Kadir:

Paragraf! Alltså det ordet, jag visste inte vad det var. Alltså, visst att jag hört ordet paragraf men det kan man höra i olika sammanhang och jag kunde liksom inte koppla. Jag visste ju att

det var något juridiskt men det var så här, vad är det exakt och vad kan jag hitta i den här paragrafen?

Pgm-ledare:

Ja, trots att Avin Kadir inte kunde något alls om juridik var hon fast besluten om att lära sig det för att kombinera sin juristexamen med en civilingenjörsexamen från KTH, där hon pluggat två år innan hon började på Stockholms universitet. Och så här efter sjunde terminen på juristprogrammet så minns Avin fortfarande alla fördomar hon fick höra när hon först berättade för sina vänner att hon skulle plugga på KTH - där tydligen bara en massa killar läste - och sen hur snobbig klädkod det var på juristprogrammet.

Avin Kadir:

Ja, men man ska klä sig på ett visst sätt, att man ska bete sig på ett visst sätt. Jag har väl aldrig varit den som egentligen faller för sådant men första dagen så tänkte jag ändå, att okej jag kanske ska ta på mig min, det här är jätteljligt men jag säger det ändå för det här är sant. Då hade jag en Gant-tröja hemma som jag bara, den här måste jag ha på mig för att nu ska jag börja på juristprogrammet och det här är första dagen. Så då drog jag på mig den. Och det är inget fel på den. Den är jättefin och så, men det var liksom bara det faktum att jag tänkte tanken, att det är just för att jag ska till juristprogrammet och inte jag vill ha på mig den här för att den är fin. Jag skrattar ju åt det nu när jag tänker på det, men jag kom ju på mig ganska fort. Jag tror redan dagen efter att jag tog på mig till Adidas eller någonting och bara, Nej nu får det vara. Jag tar på mig vad jag vill och när jag vill. Men det är som sagt, det är och högt och lågt på juristprogrammet.

Det finns ingen klädkod! Man har på sig vad man vill men jag vet jag att det är många som tror att det kanske finns en sådan. Som studentambassadör får jag en massa frågor och då har det varit liten fråga, Stämmer det att det finns en klädkod på juristprogrammet.

Nej! En gång för alla: Det finns ingen klädkod! Tack och lov.

Trailer:

Bakom bokhyllan allt utom boktips.

Musik

Pgm-ledare:

Om du skulle ge ett tips till en ny student som ska börja här. Vad skulle du vilja skicka till den då, att den ska tänka på, Sara?

Sara Kullström:

Första veckan, så är det i alla fall på Naturvetenskap, att dem har någon form av inspark så att alla ska lära känna varandra. Det är väldigt bra att gå på sådana grejer.

För vi skapar liksom en form av socialt band mellan folk och det är något som kan vara bra att ha oavsett vad man pluggar. Att man har någon man känner att det går alltid att fråga den här personen någonting.

Sen gå på föreläsningar även om det inte är obligatorisk närvaro så det bra att gå därför det är väldigt många föreläsare som har en tendens att vara lata. Inför en tenta så kommer oftast att säga, att här är en bra tentafråga.

Notera ner det då för det kommer att komma då.

Och sen, oftast är det så att den lättaste lösningen på tentor är oftast den som är den rätta lösningen för de orkar inte sitta och rätta någonting jättekomplicerat heller. Det är det som är.

Musik

Reporter:

Livet som student. Nu är du haft ett studentliv här i åtta år. Vad hade du velat veta när du var ny student?

Anna Börjesson:

Alltså hitta studentlivet.

Jag hade inte roligt på universitetet tills jag hittade studentlivet.

Men det är lite svårt att hitta studentlivet på SU. Alltså man måste leta upp det själv men det finns jättemycket.

Men liksom vänd dig till kåren eller vänner till föreningarna. Det finns föreningar för alla intressen, alla ämnen, men hitta dit. Där kan du gå på en massa roliga event men också studiekamrater. Liksom vi sitter i studiecirkelar tillsammans och pluggar bättre och kan hjälpa varandra också.

Så hitta ett sammanhang och studentlivet är det bästa sammanhanget.

Musik

Christian Masarov:

Okej, det finns några must-haves. Någonting som du alltid måste ha med i din ryggsäck.

Bestick, gaffel och kniv. Ni förstår inte vilket problem det kan vara när klockan blir 12 och det är dags för lunch och du inser, okej jag har matlådan med mig men vart är besticken? Det går att köpa men att lägga dem där tre kronorna varje dag och dessutom måste kasta dem sen.

Jag har alltid med mig en liten sked för om man har snacks med sig och eller en gaffel.

Penna och papper är bra. Ett anteckningsblock för du vet aldrig när det dyker upp en bra idé eller när du måste anteckna på föreläsningarna eller om du bara får feeling och vill börja rita eller rita mind maps eller bara skriva en lapp till någon du ser på biblioteket. Hej! här har du mitt nummer, eller du verkar intressant eller så där.

Musik

Pgm-ledare:

Att komma direkt från gymnasiet som student till universitetet sätter nog grillar i de flesta. För Avin Kadir blev känslan faktiskt dubbel eftersom hon först pluggade två år på KTH innan han började på juristprogrammet vid Stockholms Universitet.

Avin Kadir:

Det var jättepurrig känsla såklart men väldigt rolig också. Trots att jag ändå hade varit student på universitet ett tag när jag kom till Stockholms universitet så infann sig den pirriga känslan här också. Men jag tänkte just då, när jag var lite yngre, alltså den första tanken är kanske inte alla gånger att det här är lätt som en plätt. Man måste vara ödmjuk också och det har jag absolut varit, och med det så kommer också det här pirret och lite nervositet såklart.

Musik

Pgm-ledare:

Du har hört första avsnittet av universitetsbibliotekets podd, Bakom Bokhyllan. Vi som jobbat med den här podden är Julia Milder, Karl Edqvist och jag Urban Göranson. I nästa avsnitt som vi sänder redan om en vecka möter vi åter studenterna Sara Kullström, Anna Börjesson, Christian Masarov och Avin Kadir för att höra hur de ser på framtiden - Ja, vad har dem för planer med sina studier på Stockholms universitet?

Signaturen vi använder i Bakom Bokhyllan är hämtad ur stycket Die Zeit-Ung, komponerad av tonsättaren Stefan Levin. All musik är licensierad under Creative Commons.

Mer information hittar du på vår webbsida, su.se/biblioteket/bakombokhyllan

